

Ψαλμοί του Δαυίδ

Α'

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνήρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ
ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ
ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ,
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ
νυκτός.

3 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ
τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ
οὐκ ἀπορρυθήσεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

4 οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἦ ὡσεὶ¹
χνοῦς, ὃν ἐκρύπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς.

5 διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν
κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

6 ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Γ'

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὅπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ
προσώπου Ἀβεσσαλῶμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

2 KYPIE, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

3 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι²
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα).
4 σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου
καὶ ύψων τὴν κεφαλήν μου.

5 φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

6 ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι
Κύριος ἀντιλήψεται μου.

7 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.

8 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ
ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι
ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

9 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου
ἡ εὐλογία σου.

ΔΖ' (37)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ
σαββάτου.

2 KYPIE, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὅργῃ σου παιδεύσῃς με.

3 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·

4 οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὥργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν
τοῖς ὄστεοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν
μου.

5 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν
μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

6 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους,
ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

8 ὅτι αἱ ψύσι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,
καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου·

9 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

10 Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

11 ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

12 οἱ φύλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας
μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἤγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

13 καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου,
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν
ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐμελέτησαν.

14 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ³
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

15 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων
καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

16 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰσακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

17 ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορρημόνησαν.

18 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

20 οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

21 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

22 μὴ ἐγκαταλύῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·

23 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

18 ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

19 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

20 ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ·

21 τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

N' (50)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβέε.

3 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

4 ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

6 σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

7 ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

8 ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

9 ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

10 ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα.

11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

13 μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

14 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

15 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

16 ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

17 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

ΞΒ' (62)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ιουδαίας.

2 Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

3 οὗτος ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

4 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπανέσουσί σε.

5 οὗτος εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.

6 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·

8 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

9 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὄπισω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

11 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὑφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμινύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΞΘ' (69)

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυΐδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

2 Ο ΘΕΟΣ, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

3 αἰσχυνθήσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς

τὰ ὄπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου κακά·

4 ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντες μοι· εῦγε εῦγε.

5 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

6 ἔγὼ δὲ πτωχός εἴμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ρύστης μου εῖσι· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

ΠΖ' (87)

Ωδὴ ψαλμοῦ τοῖς νιοῖς Κορέ· εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελέθ τοῦ ἀποκριθῆναι· συνέσεως Αἰμάν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

2 KYPIE ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·

3 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησύν μου.

4 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη ἥγγισε·

5 προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

6 ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὡν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

7 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

8 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

(διάψαλμα).

9 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἔαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορεύμην.

10 οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·

11 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἱατρὸὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

12 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

13 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

14 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

15 ίνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

16 πτωχός εἴμι ἔγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

17 ἐπ' ἐμὲ διηλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,

18 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὅδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.

19 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ἢ (90)

Αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

2 ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εῖ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν,

3 ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·

8 πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

9 ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν "Ὑψιστον" ἔθου καταφυγήν σου.

10 οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·

12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·

13 ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἴμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

PB' (102)

ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
2 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
3 τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
4 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
6 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7 ἐγνῶρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
9 οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
10 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
11 ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκρατάιωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φιβουμένους αὐτόν·
12 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13 καθὼς οἰκτείρει πατήρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φιβουμένους αὐτόν,
14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
15 ἄνθρωπος, ὃσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὃσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὔτως ἔξανθήσει·
16 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φιβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
18 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
20 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυΐ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
21 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
22 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ

ψυχή μου, τὸν Κύριον.

PG' (103)

ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα, ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω
2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὧσεὶ δέρριν·
3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
5 ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6 ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
8 ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά·
9 ὅριον ἔθου, ὁ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
10 ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
11 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
12 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
13 ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
14 ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦνται πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
16 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
18 ὅρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
19 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
20 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
21 σκύμνοι ὡρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
23 ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἑργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
24 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
25 αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
27 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.
28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.
29 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
30 ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
31 ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται.
33 ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
34 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
35 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

PMA' (141)

Συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ· προσευχή.

2 ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
3 ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
4 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
5 κατενόουν εἰς τὰ δεξιά καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

6 ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

7 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

8 ἔξαγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἔξιμολογήσασθαι τῷ ὄνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

PMB' (142)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὅτε αὐτὸν ὁ νιὸς καταδιώκει.

KYPIE, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

2 καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·

4 καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. (διάψαλμα).

7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἔξελιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

9 ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

10 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

11 ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·

12 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρους μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἔγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Προσευχή Μανασσή υιού Εζεκίου

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός τών Πατέρων
ημών, τού Αβραάμ, καὶ Ισαάκ, καὶ Ιακώβ, καὶ
τού σπέρματος αυτών τού δικαίου, ο ποιήσας
τόν ουρανόν καὶ τήν γήν σύν παντί τώ κόσμω
αυτών, ο πεδήσας τήν θάλασσαν τώ λόγω τού
προσταγματος, σου, ο κλείσας τήν άβυσσον,
καὶ σφραγισάμενος αυτήν τώ φοβερώ καὶ
ενδόξω ονόματί σου, όν πάντα φρίσσει καὶ
τρέμει από προσώπου τής δυνάμεώς σου, ότι
άστεκτος η μεγαλοπρέπεια τής δόξης σου, καὶ
ανυπόστατος η οργή τής επί αμαρτωλοίς
απειλής σου, αμέτρητόν τε καὶ ανεξιχνίαστον
τό έλεος τής επαγγελίας σου, Σύ γάρ ει Κύριος
ύψιστος, εύσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ
πολυέλεος, καὶ μετανοών επί κακίας ανθρώπων,
Σύ, Κύριε, κατά τό πλήθος τής χρηστότητός
σου επηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἀφεσιν τοίς
ημαρτηκόσι σοι, καὶ τώ πλήθει τών οικτιρμών
σου ώρισας μετάνοιαν αμαρτωλοίς εις
σωτηρίαν, Σύ ούν, Κύριε, ο Θεός τών
δυνάμεων, ουκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τώ
Αβραάμ, καὶ Ισαάκ, καὶ Ιακώβ, τοίς ουχ
ημαρτηκόσι σοι, αλλ' ἔθου μετάνοιαν επ' εμοί
τώ αμαρτωλώ, διότι ἡμαρτον υπέρ αριθμόν
ψάμμου θαλάσσης, Επλήθυναν αι ανομίαι μου,
Κύριε, επλήθυναν αι ανομίαι μου, καὶ ούκ ειμι
άξιος ατενίσαι, καὶ ιδείν τό υψος τού ουρανού,
από τού πλήθους τών αδικιών μου,
κατακαμπτόμενος πολλώ δεσμώ σιδηρώ, εις τό
μή ανανεύσαι τήν κεφαλήν μου, καὶ ουκ έστι
μοι ἀνεσις, διότι παρώργισα τόν θυμόν σου, καὶ
τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, μή ποιήσας
τό θέλημά σου, καὶ μή φυλάξας τά
προστάγματά σου, Καί νύν, κλίνω γόνυ

καρδίας, δεόμενος τής παρά σου χρηστότητος,
Ημάρτηκα, Κύριε, ημάρτηκα, καὶ τάς ανομίας
μου εγώ γινώσκω, αλλ' αιτούμαι δεόμενος, Άνες
μοι, Κύριε, άνες μοι, καὶ μή συναπολέσης με
ταίς ανομίαις μου, μηδέ εις τόν αιώνα μηνίσας
τηρήσης τά κακά μοι, μηδέ καταδικάσης με εν
τοίς κατωτάτοις τής γής, διότι σύ ει Θεός, Θεός
τών μετανοούντων, καὶ εν εμοί δείξεις πάσαν
τήν αγαθωσύνην σου, ότι ανάξιον όντα, σώσεις
με κατά τό πολύ ἐλεός σου, καὶ αινέσω σε διά
παντός εν ταίς ημέραις τής ζωής μου, Ότι σέ
υμνει πάσα η δύναμις τών ουρανών, καὶ σού
εστιν η δόξα εις τούς αιώνας τών αιώνων,
Αμήν.